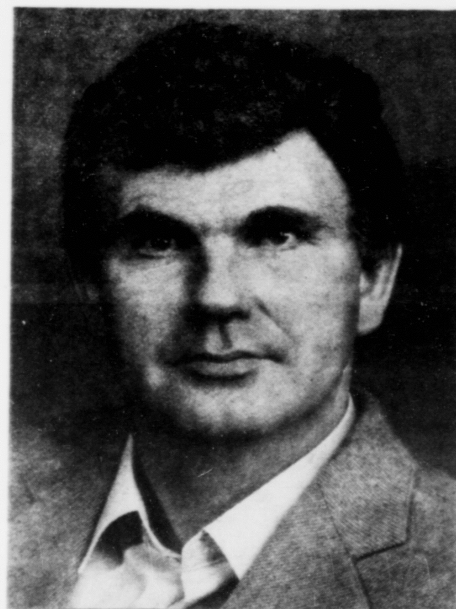

Til Adolf Hansen og fólkaflokkinn:

Fullkomiliga burturvið at draga religiún og stýrisskipan í Sovjet inn í fiskisáttmála

— Hvat megu manningarnar umborð á okkara saltfiskatrolarum, okkara flakatrolara og nú eisini tær umborð á nýggju skeljatrolarunum siga til, at Adolf Hansen og tann føroyski fólkaflokkurin nú reka uppundir, at Føroyar skulu kvetta samstarvsbond okkara við Sovjetsamveldið, spyr Frank Davidsen í greinini

Frank Davidsen, tollari: Vilja Adolf og fólkaflokkurin veruliga forkoma okkum fiskirættindini í sovjetiskum sjógvi!

Við allari virðing fyri Adolf Hansen, lögtingsmanni, so kann eg ikki við minum besta vilja trúgva, at vit skulu vera við til at menna stórveldið Sovjet, orsakað teim svartkjaftasonunum teir fáa frá okkum.

Enn minni haldi eg, at vit koma at missa okkara frælsi orsakað hesum sáttmála.

Henda grein hjá tygum, sum samanvinna religiún upp í fiskivinnusáttmálan við Sovjet, er eitt so groft álöp á okkara sjónenn og religiúnina, at ein hevur ílt við at fata ta veruligu meiningina.

Ímillum annað stendur seinast í greinini, citat: «Latið ikki óttan fyri at missa nøkur toskatons gerast orsök til, at vit missa frælsið, og tá ið dupluttum týðningi», citat endað.

Fyri at geva lesaranum innlit í hesi toskatons, so eru tey fyri árið 1988: 21.000 tons.

Hvat siga eigararnir og teir, ið sigla við Vesturvón, til hesi sjónarmið, ti upplýst er, at Vesturvón

skal fiska fyri 40 mill. kr. fyri at svara hvarjum sitt.

Hvussu við klaksvikstrolarunum, tá ið teir nú verða útskiftir. Helst eru nýggju trolararnir noyddir at fiska nakað tað sama fyri at standa seg.

Hvussu við Ennibergi og øllum teimum ísfiskatrolarum, sum nú troyta hesar leiðir. Hvussu við nýggju møguleikunum at fiska skeljar í sovjetiskum øki!!!

Gera vit eina leysliga metan um, at hesi 21.000 tonsini av ráfiski geva 8000 tons av saltfiski, so sigur tað mær so mikið, at um tað fæst kr. 30,- fyri kilo, kemur tað at geva tí føroyska samfelagnum ein ágóða uppá 250.000.000 kr. ella 1/4 milliard kr. Helst fer tað at tatta út ímóti teimum 300 mill. kr., um prisurin verður eitt sindur hægri.

Í desember mánaða kom ein bólkur, sum kallar seg «Frælsisfylkingin Vesturleið» við eini yvirlýsing, sum, minnst meg rætt, hevði somu sjónarmið, sum háttvirdi tingmaður Adolf Hansen.

Tað er heldur eingin loyna, at partar av einum politiskum flokki, og tá serliga ungdomsfylkingin, ið stendur hesum flokki nær, eisini hevur júst somu sjónarmið.

Ti kann ein spyrja seg sjálfan, og tað við fullum rætti, hvørjar avleiðingar tað fær fyri okkum, um hesi sjónarmið verða at finna í einum komandi landsstýri.

Ella hvat um russar verða firtin av hesi skrivning frá teimum føroysku politikarunum og NATO, sum nú knappliga hevur so stóra umsorgan fyri okkum.

Sum øll vita, er tað við at koma ein linn ímillum Sovjet og Amerika.

Um nú russarar siga sáttmála upp eftir trýsti frá Amerika ella um russarar sjálvkravdir slita sáttmálan, um hesin verður ein meinbogi ímillum stórveldini!!! Faa vit tá fiskin frá NATO??

Kann vera, at onkur smírist, og heldur hesi sjónarmið vera naiv.

Sjálvur haldi eg, at hetta kann gerast eitt

vandamál fyri Føroyar, um religiún eins og stýrisskipanin í Sovjet verður drigin inn í okkara fiskivinnuavtalur.

Til seinast skal eg bara leggja afturat, at eg ikki havi gloymt okkara kvotu og fiskiflota í Eystursjónum. Hesi skip, sum vóru um at fara á húsagang, og sum við miklum áráði lögdu til brots ímóti økendum leiðum.

Tað, sum er serliga áhugavert at bita merki í í samband við fiskivinnusamstarv okkara við Sovjetsamveldið, er margháttliga og duplutt-moralska stóða fólkafloksins.

Lita vit aftur um bak, so var tað ein fólkafloksmaður, Hákon Djurhuus, sáli, sum á sinni tók stig til at fara til Moskva fyri at fáa handilssamskipti við russarar.

Seinni er tað so hent, at vit við einum døgnaðligum javnaðarløgmanni hava fingið kvotur í sovjetiskum sjógvi, kvotur, sum stóðugt eru vorðnar betri

og betri. Vit minnst, hvussu fólkaflokkurin á sinni kallaði hesar avtalur við russar pappirskvotur.

Í dag talar flokkurin so aftur við fleiri tungum. Øðrumegin er tað í finasta lagi, at okkara skip sleppa at fiska í sovjetiskum sjógvi, hetta gevur jú pengar av sær til føroyska samfelagið, men hinvegin er hetta galið, tí fólkaflokkinum hóvar ikki russarar ella stýrisslagið í Sovjet.

Tað seinasta, sum er hent, er, at málgagn fólka floksins leggur upp til, at vit skulu kvetta samstarvið við Sovjet. Ja well, so vita vit tað. Fólkaflokkurin leggur so stóran dent á sitt russarahatur, at hann vil forkoma okkum fiskirættindini í sovjetiskum sjógvi.

Hetta haldi eg fiskimenn umborð á Vesturvón, øllum klaksvikstrolarunum og eisini manningarnar umborð á nýggju skeljatrolarunum, ið møguliga skulu dúva upp á sovjetiskan sjógv, eiga at hava í huganum, nú tað stundar til val.

Latið okkum siga kortane til dupluttmoral fólka floksins — teirra opportunistisku støðutakan í øllum málum, har teir bæði eru fyri men samstundis ímóti alt eftir hvar teir bøgva í landinum og hvønn veljaraskara teir venda sær til.

Frank Davidsen

at NATO menn eru «bekymraðir», áttu teir fyri mongum árum síðan at gjørt vart við, um teir meintu nakað við hesum, at koma við slíkum beint uppundir eitt val, tykist at vera «for tilfaldet». Havi vist á hesar spurningar longu fyrst í 80-unum.

T.ð. undir viðgerðini av figgarlógini í 1982 í fólkatíningnum. Lesa vit í Fólkatíngstiðindum í desember 16. 1982, so

stendur har m.a.:

J. Lindenskov: «Som nævnt har Færøerne indgået nye fiskeriaftaler med østlandene, disse lande er de eneste, der har kunnet give os et forbedret resultat.

Dette burde vække til eftertanke.

Det burde vække til eftertanke — ikke mindst i relation til den meget spændte verdenssituation, hvor man mere satses på udvikling af altede-

læggende atomsprængningsladninger end på at bedre mulighederne for menneskeheden beståen.

Vi føler os da som en del af den vestlige kulturkreds, men med den erhvervsstruktur vi har, som gør det nødvendigt, at vi henter den del af vore råvarer udefra, har tingene udviklet sig og taget fart og vi må erkende, at vi føler det som om Romtrakten oftest overfor os bruges til at slå

os i hovedet med.

Og den eneste udvej er derfor at søge eksistensmulighederne der, hvor de findes — også mod øst.

Eller at afvikle fiskerflåden, den udvej vi i nogen grad har set os nødsaget til.

Tá vit skulu tryggja okkara tilverugrundarlag, so royna vit sjálvsagt at bera so í bandi, at tað verður til frama fyri okkum øll, tað vit gera. At leggja slíkar motiveringar

í fiskirættindaavtalurnar beint nú, tí tað er valar og at tað er javnaðarflokkurin, sum stendur við landsins leiðslu, er ikki bert áfallandi, men ein grov provokasjon.

Hvørki fólkaflokkurin, ella nakar annar av teimum borgarligu flokkunum hava so mikið sum pipað ímóti at vit hava gjørt veiðusáttmálar við russarar. Men hvi verður tað gjørt beint nú?

Nú at koma við hesum

pástandum — og føra teir ígjøgnum Nato dyr, minnir ikki so litið um hendingina í summar við amerikanaranum, tí fólkatíngsval stóð fyri durum.

J. Lindenskov